

Brug, havde de ingen Penge til at købe Besætning. De maatte paa Kredit købe 2 smaa Heste, 2 Køer og 2 Grise. For denne Besætning skylder de altsaa hver eneste Øre. Nu vil jeg gerne spørge ærede Medlemmer: Hvor er der Mulighed for, at disse Mennesker overhovedet skal kunne leve? Den eneste Indtægt, de har at falde tilbage paa, er den Mælk, de to, for Resten ret daarlige, Køer kan give. Disse har været oppe paa at give tilsammen 30 Pund Mælk om Dagen, nu er de noget længere nede, mellem 20 og 30 Pund. De faar altsaa fra Mejeriet et Par og tyve Kroner om Ugen. Derfor skal de købe Kraftfoder til deres Heste og Køer. Der bliver ikke noget tilbage til at leve af. Og hvor skal de Mennesker saa skaffe de Midler, der skal bruges til Renter til Staten, Skat til Kommunen, til at købe Kunstgødning og til at gøre de forskellige Indkøb, der er nødvendige for at faa dette lille Brug til at gaa frem? Hvis der ikke bliver ydet dem Hjælp paa en eller anden Maade, vil disse Mennesker have at pakke deres Sager sammen og efter et Aars Forløb forlade dette Brug, efterladende de 2 500 Kr., de med stor Flid og Sparsommelighed havde samlet. Det er i Virkeligheden et meget trist og sørgeligt Billede.

Jeg skal nævne et andet Eksempel: Der sidder dér en Familie, der ejede 2 000 Kr. De har faaet 12 Tdr. Land, og der er opført Bygninger for 19 000 Kr. De har faaet et Byggelaan paa 16 200 Kr., altsaa hele deres Formue er gaaet med til Bygningerne. De har en Besætning paa 2 smaa Heste, 4 Køer og 2 Svin, for hvilke de skylder 3 000 Kr. Den øvrige Del af Købesummen har de betalt ved at sælge Høsten. Nu har de altsaa Indtægten af 4 Køer at leve af, hvoraf de tillige skal fremskaffe Rentepenge, købe Kunstgødning og Kraftfoder og afholde alle andre nødvendige Udgifter. Jeg kan ikke se, at der er Mulighed for, at disse Mennesker overhovedet kan komme fremad, medmindre de kan faa et kontant Laan, som kan hjælpe dem ud over den øjeblikkelige Vanskelighed.

Jeg skal nævne et tredje og meget grelt Eksempel. Der var en Familie, der ejede 2 400 Kr., som fik 14 Tdr. Land Jord oppe paa et Sandbjerg. Bygningerne er opførte for Statslaaret, de 16 200 Kr.; der er en Besætning paa 2 smaa Heste, 3 Køer og 2 Svin, for Resten en meget daarlig Besætning. Familien har nu en Gæld paa 4 500 Kr. Dette Avlsbrug afkastede sidste Høst 16 Tdr. Sæd, det var hele Avlen. Maa jeg spørge: Hvor er Betingelserne for, at et saadant Brug overhovedet

skal kunde gaa rundt? De findes ganske simpelt ikke. Jeg har i al Almindelighed ment, at Statens Jordlovsudvalg skulde være overordentlig varsomt med at udstykke Jord af en saa daarlig Beskaffenhed som særlig dette Brug. Jeg kan ikke indse, at der er nogen som helst Mulighed for, at 14 Tdr. meget let Sandjord skal kunne forrente og afdrage hele den Sum, som dette lille Landbrug staar i, ca. 30 000 Kr. Og det er efter min Mening fuldstændig vildt at opføre for 16 200 Kr. Bygninger paa 14 Tdr. Land Sandjord, som sidste Aar kun har givet en Avl paa 16 Tdr. Sæd. Hvis en saadan Disposition ikke er Galskab, ved jeg ikke, hvad Galskab er.

Jeg skal nævne endnu et Eksempel. Der var en Familie, som ejede 1 500 Kr., en Ko, en Kalv, en Gris og nogle Redskaber. Den har faaet 12 Tdr. Land, og der er opført Bygninger derpaa til en Værdi af 19 200 Kr., deraf har der alene maattet gives 1 300 Kr. for at faa Vand i Brønden. Alle de Penge, Familien ejede, er selvfølgelig gaaet med til hele øtte Foretagende, og der er ingen Penge tilovers til at købe Besætning for. Hele Besætningen bestaar i Øjeblikket af 3 Køer og 1 Hest, som de har taget paa Kredit. De har ikke Penge til at købe Svin for. De kan med andre Ord slet ikke sætte hele den industrielle Virksomhed i Gang, som skal til, for at disse smaa Brug kan køre rundt. Hvor er Betingelserne for, at dette Landbrug kan forrente sig, overhovedet kan gaa rundt? Hvis det skal være muligt, maa det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen virkelig sørge for, at disse Mennesker kan komme ind i en saadan Laanekasse, som han før skitserede. Han sagde nok, at han havde ikke lovet noget. Men disse Mennesker deroppe siger, at det ærede Medlem har lovet dem noget, og det ærede Medlem sagde jo ogsaa udtrykkelig før, at der for disse Mennesker var skitseret en Mulighed for paa en eller anden Maade at faa et Laan. Derved har man altsaa, om jeg saa maa sige, ydet en vis Indsats til at glæde disse Mennesker, til at forhøje Muligheden for dem for at kunne komme videre. Men saa maa man ogsaa indløse sine Løfter.

Jeg synes, at de Eksempler, jeg her har trukket frem, klart og tydeligt viser, at man fra Jordlovsudvalgets Side med nogen Letsindighed er gaaet til at føre disse Jordlove ud i Livet, og jeg mener, man har begaaet en meget stor Fejl ved ikke at sigte det Menneskemateriale, man stod overfor, paa en betryggende Maade. Jeg kan ikke se, man har opfyldt Lovens Bestemmelser.